

واقعیت‌ها تحریف می‌شوند

John Pilger - برگردان ناهید جعفرپور

درباره نویسنده: جان پیلگر ژورنالیست و فیلم‌ساز (فیلم‌های مستند و گزارشی) مشهور استرالیایی است که تا کنون بخاطر کارهایش جوایز بسیاری دریافت نموده است. از سال 1963 تا سال 1986 وی رئیس بخش خارجی روزنامه "دیلی میرور" بوده است و از آن زمان به بعد بعنوان ژورنالیست آزاد کار می‌نماید. وی تا کنون بیش از 50 فیلم مستند تهیه نموده و همچنین گزارشات و مقالات بسیاری برای روزنامه‌های مشهور انگلیسی زبان نوشته است. روزنامه‌هایی چون گاردین، اینده پندنت و نیویورک تایمز.

از قول ادوارد برنیز برادر زاده آمریکائی زیگموند فروید گفته می‌شود که وی تبلیغات مدرن را کشف نموده است. او در فاصله جنگ جهانی اول به گروهی از لیبرال‌های پر نفوذ تعلق داشته است که کارزاری سری دولتی براه انداخته اند تا بدان وسیله آمریکائی‌های مردد را برای فرستادن ارتش آمریکا به حمام خونین اروپا به حرکت درآورند.

برنیز می‌نویسد که: "دست کاری هوشیارانه در عادت‌های متداول و عقاید عامه، یک عنصر مهم را در جامعه دمکراتیک تشکیل می‌دهد" و اینکه کسانی که این کار را انجام می‌دهند "یک دولت نامرعی را می‌سازند که قدرت واقعی حاکم بر کشور ما است". وی بجای تبلیغات اعتقاد به کارروی افکار عمومی دارد.

صنایع توتون آمریکا برنیز را استخدام نمود تا زنان را قانع سازد که در ملع عام سیگار بکشند. به این صورت آنها سیگار کشیدن را با آزادی زنان تلفیق نموده و از سیگار "مشعل آزادی" ساختند. سال ۱۹۵۴ وی برای توجیح سرنگونی دولت دمکراتیک منتخب مردم که اصلاحات اجتماعی‌اش تجارت موز "کمپانی یونایتد فروت" را بخطر انداخته بود، از یک خطر کمونیستی در گوآتمالا گلایه نمود و خواهان "آزادسازی" گوآتمالا شد.

برنیز یک راست فناتیک نبود. وی یک لیبرال برگزیده بود که اعتقاد داشت "سازماندهی آراء عمومی" به رفاه عمومی کمک می‌کند. این سازماندهی چیزی دیگر جز خلق "واقعیت‌های تحریف شده" نبود که بعدا بعنوان تبلیغات مدرن نام گذاری گردید. در اینجا از چند مثال

که امروزه بکار گرفته می شوند نام می بریم:

واقعیت های تحریف شده: "همانطور که برنامه ریزی شده بود و طبق وعده پرزیدنت اوباما، آخرین لشکرهای ارتش آمریکا از عراق خارج شدند". صفحه های تلویزیون ها مملو از عکس های " آخرین سرباز های آمریکائی" بود که در غروب آفتاب در حال ترک کردن مرز عراق و ورود به مرز کویت بودند.

واقعیت: آنها هنوز هم در عراق بسر می برند. حداقل ۵۰۰۰۰ نفر در ۹۴ پایگاه نظامی به عملیات خود ادامه می دهند. حملات هوایی همچنان ادامه خواهند داشت. همچنین آکسیون های آدم کشی "فورسس اشپسیال" هم چنان ادامه خواهد داشت. تعداد " شرکای مورد قرار داد نظامی (مزدور ها) در حال حاضر ۱۰۰۰۰۰ نفر بوده و همچنان اضافه می شوند. بخش اعظم چاه های نفت عراق در حال حاضر در کنترل مستقیم خارجی هاست.

واقعیت های تحریف شده: رؤسا و گزارشگران بی بی سی عقب نشینی ارتش آمریکا را بعنوان " فطرت ارتش پیروز شده که تغییرات قابل توجه در سرنوشت عراق به وجود آورد" تصویر نمودند. ارتشی که فرمانده اش ژنرال داوید پترائوس یک مرد مشهور، زرنگ، جذاب و فوق العاده است.

واقعیت: هیچ پیروزی وجود ندارد. وضعیت فاجعه بار است و اینکه تلاش می شود این وضعیت را طوری دیگر نشان دهند چیزی دیگر نیست جز همان کارزار برنیزی که کشتار جنگ جهانی اول را بعنوان " ضرورت" تصویر می کرد. امروز هم در فیلم هائی که از جنگ عراق ساخته شده است اشغالگران هم بعنوان قربانی و هم بعنوان ایده آلیست تصویر شده اند.

واقعیت های تحریف شده: معلوم نشده است که چه تعداد عراقی کشته شده اند. هیچ آماری در این مورد وجود ندارد و شاید ده ها هزار

واقعیت: پیامد مستقیم حمله انگلوآمریکائی ها به عراق در حدود یک میلیون عراقی کشته شده است. این آمار نتیجه بررسی های تحقیق شده دانشگاه جان هوپکینگ واشنگتن دی سی است. دانشگاهی که متد های تحقیقی اش پشت پرده بعنوان " متد های قابل اعتماد" مورد قبول قرار گرفته است و مدارکی که ارائه نموده است از سوی بالا ترین مشاوران علمی دولت بلیر تائید شده است. این آمار را و آمار دیگر چون آمار کودکان عراقی که دچار سوء تغذیه شده اند و یا کسانی که

دچار بیماری روانی کشته اند و مسموم شدن محیط زیست عراق ووووو را ژنرال "جذاب" و " زرنگ" آمریکائی به هیچ وجه گزارش نداده است.

واقعیت های تحریف شده: اقتصاد بریتانیا یک میلیارد کسری صندوق دارد و این پول باید با قطع کردن خدمات اجتماعی و بستن مالیات های بالا جبران گردد و آنهم با این توجیح که ما همه در این مسئله شریکیم.

واقعیت: ما همه در این مسئله شریک نیستیم. آنچه که در این " سازماندهی افکار عمومی" عجیب است این است که ما درست ۱۸ ماه پیش ضد این ادعا را در صفحه تلویزیون و تیتروژنامه ها شاهد بودیم. آنزمان در یک وضعیت شوک انگیز واقعیت غیر قابل انکار بود. حتی اگر که مدتش کم بود. در آن زمان گودی ی کیسه پول وال استریت و سیتی آیوف لندن برای اولین بار کاملاً قابل مشاهده بود. میلیارد ها دلار پول از بخش خدمات عمومی به جیب سازمانهای شرور ریخته شد. سازمان هایی که معروف به بانکها بودند. بانکهایی که قروض بیحدشان از خزانه دولت پرداخته شد.

در فاصله یکسال سود های بی سابقه و امتیازات شخصی عاید گردید و تبلیغات دولتی و رسانه ای مجدداً توازن خویش را بدست آوردند. به ناگهان برای این سوراخ بزرگ مالی دیگر بانکها مسئول نبوده و قروض آنها می بایست توسط کسانی پرداخت شود که هیچ گونه مسئولیتی برای این قروض به گردن نداشتند: افکار عمومی، گسترش عمومی این " ضرورت" هم اکنون همان صدا را دارد. از بی بی سی گرفته تا اس او ان همه هم صدا می باشند. مطمئناً برنیزی به این ها آفرین می گفت.

واقعیت های تحریف شده: وزیر اسبق میلی باند یک " بدیل واقعی" را بعنوان رئیس حزب لابور بریتانیا ارائه می دهد.

واقعیت: میلی باند چون برادرش داوید که سابقاً وزیر امور خارجه بود و چون همه کسانی که در رهبریت حزب لابور مورد سؤال قرار می گیرند آنقدر از آب لجن نیو لابور بعنوان نماینده مجلس و وزیر خورده است که به خودش اجازه نداد در زمان بلیر در مقابل جنگ طلبی دائمی حزب لابور چیزی بگوید. اما وی اکنون حمله به عراق را " اشتباه بزرگ" می خواند. این حرف میلی باند توهین به شعور مردم و توهین به کشته شدگان است. جنایتی رخ داد که برایش مدارک زیادی وجود دارد. میلی باند چیز جدیدی در باره دیگر جنگ های استعماری برای گفتن ندارد. همچنین وی به هیچ وجه خواهان عدالت اجتماعی

پایه ای نشده است؛ اینکه کسانی که باعث این رکود اقتصادی شدند این کثافت را خود پاکیزه کنند و اقلیت بسیار ثروتمند بریتانیا بطور جدی مالیات پردازند و اول از همه با رپورت موردوخ آغاز شود.

خبر خوش اما این است که این واقعیت های تحریف شده غالباً زمانی بی اثر می شوند که افکار عمومی بجای باور به رسانه ها به هوش انتقادی خویش اعتماد کنند. دو مدرک سری که همین اخیراً از سوی ویلی لیاگز علنی گشت نگرانی سازمان سیا را مشهود نموده است. اینکه مردم کشور های اروپائی که مخالف سیاست جنگ طلبی دولت هایشان هستند، به این تبلیغاتی که رسانه ها مرتباً پخش می کنند، اهمیتی نمی دهند و این مسئله برای کسانی که بر جهان حکومت می کنند یک معماست زیرا که قدرت رهبری آنان بر پایه واقعیات تحریف شده بنا شده است که فکر می کنند مقاومت مردم برآن اثری ندارد. اما اثر دارد.